

صحبت های حضرت شیخ محمد محمت عادل ال حقانی

راه تصوف

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته،
أعوذ بالله من الشيطان الرجيم. بسم الله الرحمن الرحيم.
الصلاة والسلام على رسولنا محمد سيد الأولين والآخرين،
مدد يا رسول الله، مدد يا أصحاب رسول الله، مدد يا مشايخنا،
شيخ عبدالله الفائز الداغستاني، شيخ محمد ناظم الحقاني، دستور.
طريقتنا الصعبة والخير في الجمعية.

هیچ چیز مثل راه تصوف نیست، برای تربیت نفس او. راه تصوف، انسان را از این دنیا، از نا خالصی این دنیا تمیز می کند، راه تزکیه نفس می نامند. بنابراین تصوف، راه انسان های است که به کمال در دین رسیده اند، راه حضرت پیامبر (ﷺ) مان است.

آسان نیست. بعضی اوقات انسانها می خواهند حرف های زیبا بشنوند، انسانها دوست دارند خیلی تمجید شان کنند. انسان های تمجید شده خیلی ممنون هستند. انسانها اگر یک کلمه بد می شنوند، بلافاصله جواب می دهند، دعا می کنند؛ "اوه مثل این بود، من مثل این بودم..." شکایت می کنند. این در تصوف وجود ندارد. آنها هر دو لازم است عین هم باشند، لازم است بیش از حد برای نفس شان سنگین نباشد. چگونه؟ خوشحال نشوید هنگامی که تمجید می شوید. حضرت پیامبر (ﷺ) مان فرمود: هنگامی کسای شما را تمجید می کند یک کف دست خاک از زمین بگیر، آن را بر روی صورت کسی که شما را تمجید کرد پرتاب کنید، اینطوری دوباره شما را تمجید نمیکند. ناراحت نشوید با کسی که چیزی بد از شما می گوید. این برای تربیت نفس تان است. این راه تصوف است.

با حضرت بایزیت بستمی انقدر اذیت کردن که بعضی اوقات او را فکر کردن مرده بود، انقدر یعنی. از سوی دیگر، او برای آنها توبه استغفار خواهش می کرد و می گفت: "اگر آنها میدانستند چقدر این کار ثواب دارد، مرا کشت بودن." این برای انسان های عادی خوب است اما برای اهل تصوف لازم است عین هم باشد، لازم است برای شان فرق نداشته باشد. الله نفس مان را تربیت کند، فقد خودمان حالت مان را میشناسیم. انشاءالله خداوند ما را ننگین نکند.

و من الله التوفيق.
الفتاحه.

حضرت شیخ محمد محمت ربّانی
۱۵ جمادی الاول ۱۴۴۰، درگاه اُکبابا، فجر